

UCHWAŁA NR XXXV/285/2017

RADY POWIATU W POLICACH

z dnia 24 listopada 2017 r.

**w sprawie załatwienia skargi z dnia 21 sierpnia 2017 r. dotyczącej działalności
Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi [REDAKCYJNA] z dnia 21 sierpnia 2017 r., dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, skargę uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi, o której mowa w ust. 1, a także pouczenie, zawiera załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Policach.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Na oryginale właściwy podpis
Przewodniczącego Rady Powiatu w Policach
Cezarego Arciszewskiego*

Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi

W dniu 22 września 2017 r. do Kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęła skarga [REDAKTURA] z dnia 21 sierpnia 2017 r., dotycząca działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, zwanego dalej „PCPR”, adresowana do Starostwa Powiatowego w Policach Wydział Spraw Społecznych i Obywatelskich, którą to skargę Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231, w związku z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) przekazał do rozpatrzenia – pismem znak SO.1511.15s.2017.DK z dnia 25 września 2017 r. – Radzie Powiatu w Policach.

Działając na podstawie uchwały Nr XXXIII/267/2017 z dnia 29 września 2017 r. Rady Powiatu w Policach Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej rozpatrzyła skargę dotyczącą działalności Dyrektora PCPR.

W skardze z dnia 21 sierpnia 2017 r. skarżąca zarzuciła niewłaściwe działanie pracownikom PCPR w Policach w toku konfliktu rodzinnego, który wystąpił pomiędzy skarżącą a jedną z jej siostr. Według skarżącej spotkania z pracownikami PCPR odbywały się przeważnie „na ulicy”. Skarżąca uważa, iż rozmów z jej „rzekomymi opiekunami” było tylko kilka, za to ona była „prostowana” na każdym spotkaniu przez pracowników socjalnych. Skarżąca uważa, że wobec niej ze strony siostry była stosowana przemoc, a pracownicy PCPR stwierdzili jedynie występowanie konfliktu rodzinnego. Skarżąca nie zgadza się z takim poglądem PCPR.

Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej rozpoznawała skargę podczas dwóch posiedzeń:

- 29 września 2017 r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w Policach, zapoznając się ze skargą oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie,
- 24 października 2017 r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w Policach, wysłuchując wyjaśnień skarżącej oraz jej ciotki, a także Dyrektora PCPR, dyskutując w sprawie skargi oraz wypracowując stanowisko komisji w sprawie skargi.

Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją oraz wysłuchaniu wyjaśnień wskazanych powyżej podmiotów Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej ustaliła, co następuje.

Skarżąca zgłosiła się do PCPR w dniu 21 września 2016 r. z prośbą o pomoc prawną. W toku spotkania skarżyła się na siostrę, z którą zamieszkuje po śmierci ojca. Na pierwszym spotkaniu interwent skierował skarżącą do prawnika, aby wyjaśnił jej wątpliwości prawne. Nadto skarżącej w ramach pracy socjalnej zaproponowano, jako formę spędzania wolnego czasu udział w zajęciach Stowarzyszenia Harmonia, w Warsztatach Terapii Zajęciowej w Policach lub udział w zajęciach Dziennego Domu Senior-WIGOR w Policach oraz pomoc aspiranta pracy socjalnej, jako wsparcie poprawy relacji w rodzinie i środowisku. Skarżąca nie zgodziła się na proponowane formy spędzania wolnego czasu, ale przyjęła propozycję wsparcia aspiranta pracy socjalnej. W dniu 24 września 2016 r. skarżącej udzielono porady prawnej. Prawnik przygotowała również dla skarżącej dokumenty. Dnia 5 października 2016 r. w czasie wizyty w środowisku odbyła się rozmowa ze szwagrem skarżącej, który wyraził zgodę w imieniu swoim i swojej żony na spotkanie się ze skarżącą w mieszkaniu.

W październiku 2016 r. odbyło się 8 spotkań aspirantek pracy socjalnej ze skarżącą, w listopadzie 2016 r. 6 spotkań, w grudniu 2016 r. 7 spotkań, w styczniu 2017 r. 6 spotkań, w lutym 2017 r. 8 spotkań oraz w marcu 2017 r. 6 spotkań. W okresie monitorowania mającym miejsce od kwietnia do czerwca 2017 r. odbyło się 8 spotkań. Skarżąca rozmawiała również z pracownikami socjalnymi. Spotkania te odbywały się zarówno w środowisku skarżącej jak i w siedzibie PCPR.

Według wyjaśnień pracowników PCPR większość spotkań odbyła się podczas spaceru na prośbę skarżącej, która lubi przebywać poza domem oraz wśród ludzi.

Zdaniem pracowników socjalnych skarżąca ma poczucie krzywdy, porównuje swoje życie, z okresu kiedy żył jej ojciec z okresem zamieszkiwania z siostrą.

W dniu 27 października 2016 r. w siedzibie PCPR odbyło się spotkanie na prośbę aspirantek pracy socjalnej, w którym wzięli udział: skarżąca, jej siostra, pracownik socjalny, dwie aspirantki pracy socjalnej. Spotkanie dało możliwość wypowiedzenia oczekiwań obu stronom i dało nadzieję na poprawę sytuacji.

Dnia 14 listopada 2016 r. odbyło się kolejne spotkanie mediacyjne na prośbę siostry skarżącej w ich domu. Następnie w dniu 19 stycznia 2017 r. odbyło się spotkanie w siedzibie PCPR z siostrą skarżącej.

W dniu 27 stycznia 2017 r. do PCPR przyszła po poradę prawną skarżąca wraz z najstarszą siostrą, która włączyła się w sprawę konfliktu, chcąc przejąć rolę mediatora między siostrami, również w sprawach prawnych.

Ostatnie wspólne spotkanie pracowników PCPR ze skonfliktowanymi siostrami miało miejsce dnia 14 marca 2017 r. Spotkanie było bardzo emocjonalne. Według relacji uczestników skarżąca nie chce mieszkać z siostrą. Odbyła się rozmowa i próba mediacji. Ze względu na przejęcie przez najstarszą siostrę roli mediatora rodzinnego postanowiono wspólnie, że ścisła praca aspiranta pracy socjalnej zostanie zakończona. Przez kolejne trzy miesiące sytuacja rodzinna była jeszcze monitorowana (aspirant pracy socjalnej był rzadziej, przyglądając się, czy rozwiązania spraw idą we właściwym, dobrym dla rodziny kierunku).

W dniu 8 maja 2017 r. pracownicy PCPR rozmawiali telefonicznie z dzielnicową Komendy Powiatowej Policji w Policach, która zadzwoniła informując o interwencji policji w domu skarżącej. Dzielnicowa pytała, czy PCPR jest znany problem w tej rodzinie. Poinformowała, że przesłuchiwała wszystkie zainteresowane strony. Według funkcjonariuszki Policji nie ma aktualnie przesłanek do założenia tzw. „Niebieskiej Karty”. Według Policji sprawę zakwalifikowano jako konflikt rodzinny.

W dniu 18 maja 2017 r. siostra skarżącej wraz z mężem przyszli do PCPR poinformować, że w najbliższym czasie zamierzają opuścić mieszkanie i wrócić do swojego w Szczecinie. Decyzję taką podjęli z uwagi na swój stan zdrowia oraz z powodu braku możliwości współpracy i rozwiązania konfliktu ze skarżącą. Nadto poinformowali, iż skarżąca wszczęła przeciwko nim sprawy sądowe.

W okresie monitorowania nie nastąpiła poprawa relacji. Na początku czerwca 2017 r. siostra skarżącej wyprowadziła się z zajmowanego wspólnie ze skarżącą mieszkania.

Zdaniem Dyrektora PCPR pracownicy zrobili wszystko, by pomóc skarżącej w trudnej sytuacji rodzinnej.

Zgodnie z art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn zm.) zadania pomocy społecznej w powiatach wykonują jednostki organizacyjne – powiatowe centra pomocy rodzinie. W myśl art. 19 wspomnianego powyżej aktu prawnego do zadań własnych powiatu z zakresu opieki społecznej należy między innymi:

- wspieranie osób niepełnosprawnych;
- prowadzenie specjalistycznego poradnictwa;
- pomoc w integracji ze środowiskiem osób mających trudności w przystosowaniu się do życia;
- udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach.

Art. 36 ustawy o pomocy społecznej stanowi, że świadczeniami niepieniężnymi z pomocy społecznej są w szczególności praca socjalna i poradnictwo specjalistyczne. Zgodnie art. 45 i 46 powołanej ustawy praca socjalna świadczona jest na rzecz poprawy funkcjonowania osób i rodzin w ich środowisku społecznym zaś poradnictwo prawne realizuje się przez udzielanie informacji o obowiązujących przepisach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, zabezpieczenia społecznego, ochrony praw lokatorów.

Skarga okazała się bezzasadna.

Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej nie stwierdziła naruszenia przepisów oraz zasad regulujących udzielenia świadczeń pomocy społecznej przez PCPR.

Praca socjalna wymaga empatii i wrażliwości względem potrzebujących i osób spychanych na margines życia społecznego. W ramach swoich obowiązków pracownik socjalny prowadzi diagnozę społeczną i realizuje zadania pedagogizujące i wynikające z profilaktyki społecznej. Środowiskiem aktywności PCPR jest rodzina oraz społeczność lokalna, tworzące kontekst działań ukierunkowanych na jednostkę. Praca socjalna wymaga kompetencji z zakresu socjologii, pedagogiki, psychologii, podstaw medycyny i prawa.

Zdaniem Komisji Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej pracownicy PCPR są należycie przygotowani do rozwiązywania problemów dotyczących współczesną rodzinę. Praca socjalna prowadzona ze skarżącą i jej rodziną wykonywana była przez odpowiednio przeszkolonych pracowników. Przedłożona w sprawie dokumentacja wskazuje na duże zaangażowanie pracowników socjalnych w poprawę jakości życia skarżącej. Łączna liczba kontaktów ze skarżącą i jej rodziną przekroczyła liczbę 40. Zarzuty kierowane wobec PCPR mają charakter subiektywny i nie znajdują odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale. Komisja potwierdza występowanie w rodzinie skarżącej konfliktu rodzinnego. Wydaje się, iż słusznie pracownicy PCPR zdiagnozowali, że przyczyną jego powstania były różnice w sposobie życia skarżącej z okresu, gdy żył jej ojciec, a wymaganiami jej siostry co do reguł wspólnego zamieszkiwania. Rozbieżności w spojrzeniu skonfliktowanego rodzeństwa na zasady określające mieszkanie w jednym lokalu okazały się zbyt duże, a przede wszystkim nieusuwalne. Żadna ze stron konfliktu mimo profesjonalnej pomocy pracowników socjalnych nie wykazała odpowiedniej elastyczności oraz wrażliwości na oczekiwania drugiej osoby. Nie każdy konflikt da się rozwiązać, a kluczowe znaczenie ma postawa skonfliktowanych stron. Pracownicy socjalni wskazywali sposoby rozwiązywania konfliktów, lecz nie mogli za skłócone siostry ich zastosować.

Odnosząc się do oceny skarżącej, iż stosowano wobec niej przemoc komisja wskazuje, że przy ocenie poszczególnych zachowań należy stosować kryteria obiektywne wynikające z przepisów prawa oraz nauki, nie zaś kierować się subiektywnymi przesłankami. Zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej nie dostrzega nieprawidłowości w ocenie sytuacji konfliktowej dokonanej przez PCPR. Zauważyć należy, iż podobnej oceny sytuacji występującej w rodzinie skarżącej dokonali funkcjonariusze Policji. W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie zadania powiatu polegają na zapewnieniu osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia i ośrodkach interwencji kryzysowej.

Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej dostrzega i docenia szeroki zakres pomocy prawnej, jaka została udzielona skarżącej przez PCPR.

Mając powyższe na względzie Rada Powiatu w Policach uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Uzasadnienie.

Projekt uchwały przedkłada Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej w trybie § 21 ust. 1 pkt 4 w związku z § 57 ust. 3 Statutu Powiatu Polickiego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 5579).

W dniu 22 września 2017 r. do Kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] z dnia 21 sierpnia 2017 r. dotycząca działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, zwanego dalej „PCPR”, adresowana do Starostwa Powiatowego w Policach Wydział Spraw Społecznych i Obywatelskich, którą to skargę Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231, w związku z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) przekazał do rozpatrzenia – pismem znak SO.1511.15s.2017.DK z dnia 25 września 2017 r. – Radzie Powiatu w Policach

Przepis art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868) stanowi, że do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu.

Natomiast zgodnie z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności m.in. kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – rada powiatu.

Uchwałą Nr XXXIII/267/2017 z dnia 29 września 2017 r. Rada Powiatu w Policach zleciła Komisji Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej rozpatrzenie skargi z dnia 21 sierpnia 2017 r. dotyczącej działalności Dyrektora PCPR, zobowiązując ją jednocześnie do przedstawienia propozycji sposobu załatwienia skargi w formie projektu uchwały Rady Powiatu w Policach.

Rozpatrzeniem skargi [REDAKTOWANE] z dnia 21 sierpnia 2017 r. Komisja Zdrowia, Bezpieczeństwa, Pomocy Społecznej i Polityki Rodzinnej zajęła się na posiedzeniach w dniach 29 września i 24 października 2017 r., podczas których zapoznała się z dokumentami źródłowymi zgromadzonymi w tej sprawie oraz wysłuchała wyjaśnień skarżącej i jej ciotki oraz Dyrektora PCPR, a także wypracowała stanowisko komisji w sprawie skargi.

W związku z powyższym zachodzi potrzeba podjęcia przez Radę Powiatu w Policach uchwały w tej sprawie.

Podjęcie przez Radę Powiatu w Policach przedmiotowej uchwały nie rodzi skutków finansowych dla budżetu Powiatu Polickiego.